

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 iulie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecînd, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, de avocatul Pascal Veronica în numele părților vătămate, Vartic Nadejda, Sandu Feodora, Cantemir Maria, Neaga Liubovi, Șarco Eudochia, Manciu Elisaveta, Ursu Veronica, Ursu Liuba, Conțulescu Natalia, Grițco Eugenia, Cotova Alexandra, Ciobanu Zina, Ciobanu Liviu, Ciobanu Aliona, Mardari Claudia, Frunze Alexandra și inculpatul Condrea Vadim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Condrea Vadim Grigore, născut la 01 iunie 1980, originar și domiciliat în s.Dănceni, r-nul Ialoveni

și

Iosipoi Tatiana Ion, născută la 26 aprilie 1967, originară și domiciliată în s.Dănceni, r-nul Ialoveni.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 07.02.2014 - 01.12.2015,
2. Instanța de apel: 28.12.2015 - 04.03.2016,
3. Instanța de recurs: 27.05.2016 - 19.07.2016.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 01 decembrie 2015, Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana au fost condamnați în baza art.196 alin.(4) Cod penal la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de cîte 1200 unități convenționale, fiecare.

Acțiunea civilă înaintată de către părțile vătămate Vartic Nadejda, Sandu Feodora, Cantemir Maria, Frunză Alexandra, Neaga Liubovi, Șarco Eudochia, Manciu Elizaveta, Ursu Veronica, Silistraru Tatiana, Cojocarui Valeriu, Vîrlan Nicolae, Ursu Liuba, Conțulescu Natalia, Grițco Eugenia, Cotova Alexandra, Ciobanu Zina, Ciobanu Liviu, Ciobanu Aliona, în partea încasării prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

În temeiul art.265 alin.(1) Cod de procedură civilă, s-a dispus încetarea procesului la acțiunile civile ale lui Brumarui Zinaida în sumă de 299678 lei, Ungureanu-Ursu Mariana în sumă de 161270 lei, Vîrlan Natalia în sumă de 180000 lei,

Vîrlan Egor în sumă de 270000 lei, Ursu Ivan în sumă de 22078 lei, Șevcenco Ina în sumă de 141250 lei, Ungureanu Nadejda în sumă de 43150 lei, Ursu Ivan în sumă de 22078 lei, Mardari Claudia în sumă de 260000 lei, Ursu Elizaveta în sumă de 32361 lei, Silistraru Olga în sumă de 165451 lei.

Totodată, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lui Șarco Eudochia în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 20000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că **Condrea Vadim**, în perioada 01 ianuarie 2007 – 31 iulie 2011, activînd în funcție de director al Asociației de Economii și împrumut „Dănceni”, înregistrată la Camera Înregistrării de Stat cu nr.1003600118589, fiind persoană cu răspundere materială, prin abuz de încredere, împreună cu contabilul-șef al asociației **Iosipoi Tatiana**, au primit mijloace bănești sub formă de depuneri de economii de la următoarele persoane: Brumaru Zinaida - 270 000 lei, Ungureanu Tatiana - 136 810 lei, Ursu Mariana - 150 000 lei, Vîrlan Egor - 179 000 lei, Vartic Nadejda - 50 000 lei, Sandu Feodora - 61200 lei, Cantemir Maria - 26 500 lei, Iosipoi Tamara - 6 000 lei, Frunză Alexandra - 48 800 lei, Șevcenco Ina - 107 800 lei, Neaga Liubovi - 20 000 lei, Șarco Eudochia - 127 500 lei, Grițco Eugenia - 127 500 lei, Mardari Claudia - 200 000 lei, Manciu Elizaveta - 55 000 lei, Ursu Veronica - 25 000 lei, Frunză Ruslan - 15 000 lei, Glavan Vera - 37 000 lei, Cebotari Lariana - 15 000 lei, Silivestru Tatiana - 53 100 lei, Ungureanu Nadejda - 34 880 lei, Vulpe Vasile - 6 000 lei, Ursu Ivan - 21 808 lei, Ciubotaru Larisa - 45 000 lei, Bîrca Alexei - 621 739 lei, Cebotari Sergiu - 17 000 lei, Cojocaru Valeriu - 29 200 lei, Vîrlan Nicolae - 215 000 lei, Ursu Liuba - 200 000 lei, Cebotari Alexei - 10 000 lei și Conțulescu Natalia - 253 178 lei, iar în total suma de 3175015 lei.

Ulterior, încălcînd prevederile art.18, 19 și 23 din Legea Contabilității nr.113-XVI din 27.04.2007, care prevede ciclul contabil, contabilizarea faptelor economice în baza documentelor primare și registrele contabile, nu au înregistrat în casieria asociației și pe conturile contabile corespondente, mijloacele bănești în sumă de 3 175 010 lei încredințate în administrarea lor de către membrii AEI „Dănceni” în perioada 2008-2011, astfel prin abuz de încredere au cauzat părților vătămate daune materiale în proporții deosebit de mari, iar fapta dată nu constituie o însușire.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care V.Condrea și T.Iosipoi să fie recunocuți vinovați și condamnați conform învinuirii înaintate în baza art.191 alin.(5) Cod penal la 12 ani, și respectiv, la 8 ani închisoare, invocînd că instanța neîntemeiat a reîncadrat acțiunile inculpaților din prevederile art.191 alin.(5) Cod penal în cele ale art.196 alin.(4) Cod penal, pe cînd probele administrate în cadrul urmăririi penale, ulterior examinate și în cadrul cercetării judecătorești demonstrează pe deplin vinovăția acestora în delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, deoarece obiectul material (mijloacele financiare ale părților vătămate) sau aflat efectiv, în condițiile legii, în gestiunea și administrarea făptuitorilor (directorul și contabilul AEI „Dănceni”) și aceste mijloace bănești le erau străine ultimilor, iar încredințarea acestor mijloace bănești a avut loc în baza relațiilor contractuale încheiate, în urma cărora părților vătămate li s-a cauzat prejudicii materiale, pe cînd potrivit art.196 Cod penal, nu are loc însușirea bunului aflat în administrarea subiectului activ, ci a fructului beneficiului, folosul utilizării bunului încredințat în exploatare, și este eronată constatarea că proprietarilor bunurilor nu le-a

fost restituită dobânda, adică veniturile nerealizate; - instanța nu a dat apreciere declarațiilor părților vătămate, care adresându-se la inculpați cu rugămintea de a le restitui banii, sub diferite prețuri refuzau restituirea acestora, nu răspundeau la telefon, se ascundeau de deponenți, ceea ce demonstrează latura subiectivă a infracțiunii incriminate, intenția și scopul de profit; - neîntemeiată este concluzia instanței, precum că nu au fost divizate mijloacele bănești acordate în calitate de credite către AEI „Dănceni” de sumele pretinse de către părțile vătămate în calitate de dobânzi, că specificul infracțiunii de delapidare presupune o însușire efectivă a bunurilor altei persoane și partea acuzării urma să indice concret în rechizitoriu, care este suma însușită de către inculpați de la fiecare parte vătămată, modalitatea însușirii, timpul cauzării prejudiciului, pe când acțiunile și intențiile criminale ale inculpaților au fost posibile împreună și prin înțelegere prealabilă, unul fiind administrator și altul contabil, au acționat de comun acord, iar în rechizitoriu a fost indicată modalitatea delapidării averii străine, însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului și timpul cauzării prejudiciului 01.01.2007-31.07.2011;

- reprezentantul părților vătămate, avocatul V.Pascal în numele părților vătămate N.Vartic, F.Sandu, M.Cantemir, L.Neaga, E.Șarco, E.Manciu, V.Ursu, L.Ursu, N.Conțulescu, E.Grițco, A.Cotova, L.Ciobanu, A.Ciobanu, C.Mardari, A.Frunze, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați și condamnați pentru faptele săvârșite, deoarece prima instanță neîntemeiat a recalificat acțiunile acestora în baza art.196 alin.(4) Cod penal, pe când infracțiunea săvârșită de ei s-a manifestat prin metoda simplă – sub pretextul de împrumuturi, în lipsa contractelor de împrumut și a dispozițiilor de încasare au distribuit mijloacele financiare a părților vătămate către persoane de încredere ale inculpaților; - instanța a ignorat declarațiile martorilor Castravet, Rachiu, Bogdan, care au transmis bani direct inculpatei Iosipoi, dar pe care nu le-au reflectat pe contabilitate;

- reprezentantul părții vătămate, avocatul L.Osoianu în numele părții vătămate Z.Brumaru, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați conform învinuirii înaintate, cu stabilirea unei pedepse echitabile și admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de partea vătămată, pe motiv că instanța neîntemeiat a dispus încetarea acțiunii civile în temeiul art.265 alin.(1) Cod de procedură civilă, contrar prevederilor art.266 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă, fiindcă acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal are alte părți decât în dosarul civil examinat în Judecătoria Ialoveni, mai mult că acțiunea civilă în cadrul procesului penal se judecă conform prevederilor art.219-225 alin.(1), (2) Cod de procedură penală;

- avocatul Gh.Ionaș în numele inculpatului V.Condrea, casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în baza art.196 alin.(4) Cod penal, pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat, iar acțiunile civile să fie lăsate fără soluționare, invocând că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate probe pertinente, concludente și utile din care ar fi posibil de concluzionat că fapta inculpatului întrunește elementele infracțiunii de care a fost găsit vinovat, deoarece în acțiunile acestuia lipsește atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a infracțiunii; - instanța incorect a stabilit că lipsa posibilității financiare a AEI „Dănceni” de a restitui părților vătămate suma de 3.263.510 lei echivalează cu însușirea mijloacelor bănești de către V.Condrea și T.Iosipoi, pe când din materialul probator administrat, și anume declarațiile părților

vătămate, martorilor și probelor scrise s-a constatat că banii nu au fost însușiți de inculpat, dar au fost acordate în calitate de credite altor persoane fizice sau utilizați în interesul societății comerciale; - faptul că inculpații au dus în mod neglijent evidența contabilă nu demonstrează că neajunsul depistat ar fi fost însușit de inculpat, fapt care se confirmă și prin raportul de expertiză nr.914 din 30.05.2013 din care reiese că deficitul mijloacelor bănești a fost cauzat în urma atragerii masive a depozitelor și luării creditelor de la bănci în sume mult superioare împrumuturilor acordate membrilor asociației, astfel s-a format situația când AEI „Dănceni” era nevoită să achite dobânzi și penalități la depozitele atrase și la creditele bancare, mult mai mari decât dobânzile primite de la împrumuturile acordate; - instanța nu a reținut că inculpatul în perioada februarie 2007- decembrie 2007 s-a aflat în concediu și a fost plecat peste hotare, astfel nici nu-i puteau fi incriminate primirea mijloacelor bănești de la N.Ungureanu în sumă de 43150, de la Z.Brumaru în sumă de 135000 lei, 136000 lei și 30000 lei, de la C.Mardari în sumă de 200000 lei și Eg.Vîrlan în sumă de 179000 lei; - că pentru suma de 1.066.497 lei nu poate fi înaintată acțiune civilă, din motiv că a expirat termenul de prescripție, iar pentru suma de 1.799.064,66 sînt titluri executorii privind însarea de la debitorii AEI „Dănceni” a sumei respective, astfel membrii asociației au de rambursat suma de 3.299.551,00 lei, pe cînd suma dată este incriminată potrivit actului de învinuire, precum că ar fi fost însușită de inculpați.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2016, apelul declarat de avocatul Gh.Ionaș în numele inculpatului V.Condrea a fost respins, ca nefundat, și admise apelurile declarate de procuror, de avocatul V.Pascal în numele părților vătămate N.Vartic, F.Sandu, M.Cantemir, L.Neaga, E.Șarco, E.Manciu, V.Ursu, L.Ursu, N.Conțulescu, E.Grițco, A.Cotova, L.Ciobanu, A.Ciobanu, C.Mardari, A.Frunze și de avocatul L.Osoianu în numele părții vătămate Z.Brumaru, casată sentința parțial, inclusiv din oficiu, în partea stabilirii pedepsei și soluționării acțiunii civile, și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana, recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.196 alin.(4) Cod penal, le-a fost stabilită pedeapsa de cîte 3 ani închisoare, fiecare.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de cîte 5 ani, fiecare.

Acțiunea civilă înaintată de Șarco Eudochia a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral cîte 2 000 (două mii) lei de la fiecare.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate - Brumaru Zinaida, Ungureanu-Ursu Mariana, Vîrlan Natalia, Vîrlan Egor, Ursu Ivan, Șevcenco Ina, Ungureanu Nadejda, Ursu Ivan, Mardari Claudia, Ursu Elizaveta, Silistratu Olga, au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă. În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel audiind suplimentar inculpații V.Condrea, T.Iosipoi, părțile vătămate E.Vîrlan, T.Ungureanu, I.Șevcenco, N.Vartic, Z.Brumaru, V.Glavan, A.Bîrcă, N.Conțulescu, L.Ursu, A.Frunză, E.Șarco, F.Sandu, E.Grițco, C.Mardari și M.Cantemir, precum verificînd probele materiale examinate în cadrul cercetării judecătorești din prima instanță, și anume declarațiile părților vătămate N.Ungureanu, E.Grițco, F.Sandu, I.Șevcenco, E.Șarco, A.Frunze, Z.Brumaru, Ig.Vîrlan, T.Ungureanu, M.Cantemir, N.Vîrlan, C.Mardari, I.Ursu, M.Ursu, L.Neaga, T.Iosipoi,

E.Manciu, V.Glavan, T.Silistraru, L.Ursu, A.Bîrcă, V.Ursu, V.Cojocaru, N.Gonțulesc, V.Vulpe, a martorilor L.Gulico, N.Iosipoi, N.Vartic, P.Cociorvă, E.Bogdan, R.Vartic, A.Castraveț, N.Șuba, Gh.Vlad, cât și probele scrise – rapoartele de expertiză nr.1564 și nr.914 din 18.07.2012 și 30.05.2013, acțiunile civile înaintate de părțile vătămate N.Conțulescu în sumă de 203178, T.Silistraru în sumă de 165451 lei, N.Ungureanu în sumă de 43150 lei, I.Ursu în sumă de 22078 lei, L.Ursu în sumă de 236000 lei, T.Silistraru în sumă de 68080 lei, C.Mardari în sumă de 260000 lei, E.Grițco în sumă de 51377 lei, E.Șarco în sumă de 152500 lei, A.Frunză în sumă de 59648 lei, E.Manciu în sumă de 57000 lei, M.Cantemir în sumă de 47320 lei, Z.Brumaru în sumă de 299678 lei, I.Șevcenco în sumă de 141250 lei, V.Ursu în sumă de 39650 lei, L.Neaga în sumă de 40000 lei și V.Cojocari în sumă de 33580 lei, a conchis că concluziile primei instanțe privind calificarea juridică a faptei este una temeinică și legală, sub aspectul că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral în cadrul procesului penal și fapta acestora întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod penal, și nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor.

În sensul celor invocate, instanța de apel a reținut că, organul de urmărire penală a încălcat prevederile art.281 Cod de procedură penală, deoarece a înaintat inculpaților V.Condrea și T.Iosipoi o învinuire neclară, neconcretă, neprecisă și declarativă, fapt ce contravine principiului legalității, prevăzut de art.7 Cod de procedură penală, principiului asigurării dreptului la apărare, stipulat în art.17 Cod de procedură penală, art.23, 26 din Constituție și art.6 alin.(3), lit.a) din CEDO, deoarece prin cumularea tuturor sumelor bănești ale părților vătămate indicate în ordonanța de punere sub învinuire rezultă că prejudiciu material cauzat părților vătămate constituie suma de 3 273 510 lei, pe când în actul de învinuire inculpaților li se incriminează că dînșii au cauzat părților vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, în sumă de 4 078 930 lei, astfel diferența prejudiciului de facto cauzat fiind cu 805420 lei mai mic, și acesta reprezintă împrumuturile acordate și dobânzile la ele, însă fără a fi divizate mijloacele bănești acordate în calitate de credite către AEÎ „Dănceni” de sumele pretinse de către părțile vătămate în calitate de dobânzi. Mai mult că, în învinuirea inculpaților se indică că ei au delapidat averea părții vătămate F.Sandu în sumă de 159 695 lei, pe când aceasta în declarațiile sale din cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești a indicat că i s-a cauzat un prejudiciu în sumă de 61200 lei. Astfel, asociația de economii a primit doar mijloace bănești, iar specificul infracțiunii de delapidare presupune o însușire efectivă a bunurilor altei persoane, în lipsa acesteia, adică în cazul când fapta nu constituie însușire, nu întruneșete semnele constitutive ale noțiunii de sustragere, acțiunile inculpaților corect au fost încadrate de prima instanță în baza art.196 alin.(4) Cod penal.

Instanța de apel, fiind de acord în partea dată cu concluzia primei instanțe, a conchis că acțiunile inculpaților nu au fost îndreptate spre însușirea bunurilor altei persoane, dar după cum s-a constatat și la faza de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești, banii transmiși inculpaților pentru depozitare erau transmiși de către aceștia altor membri ai AEÎ „Dănceni”, sub formă de împrumut, în baza contractelor de împrumut, iar prejudiciul cauzat fiind din motivul proastei administrări de către factorii de decizie, și anume de către conducătorul AEÎ, V.Condrea și contabilul șef, T.Iosipoi și din vina persoanelor ce nu întorceau împrumuturile, fapt confirmat și prin rapoartele de expertiză nr.1564 din 18.07.2012 și nr.914 din 30.05.2013, conform

căroră s-a constatat că ținerea evidenței contabile în cadrul AEI „Dănceni” nu corespunde cerințelor legislației în vigoare, și anume a prevederilor art.18,19,23 al Legii contabilității nr.113-XVI din 27.04.2007.

Pe motivele date, instanța de apel a respins susținerile apelaților, precum că fapta inculpaților urmează a fi calificată în baza art.191 alin.(5) Cod penal și a avocatului V.Pascal, precum că fapta inculpaților urmează a fi calificată în baza art.190 Cod penal, deoarece nu cuprinde scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane.

Instanța de apel a conchis că probele administrate dovedesc cu certitudine săvârșirea de către inculpați a infracțiunii prevăzute de art.196 alin. (4) Cod penal, fiind corectă la caz determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpați și semnele componenței de infracțiune pentru care au fost recunoscuți vinovați, deoarece în ordonanțele de înaintare a învinuirii și în rechizitoriu nu s-a indicat concret și clar data, locul, metoda de la cine, pentru ce, când și în ce valoare s-a primit banii prin înșelăciune sau abuz de încredere, datele și rechizitele contractelor, adică forma de delapidare, care avere străină și prin care metode, încredințată în administrarea inculpaților, a fost însușită ilegal, în așa mod, nefiind stabilit obiectul juridic special al componenței de infracțiune respective: delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altor persoane, încredințate în administrarea vinovatului săvârșită în proporții deosebit de mari, dar cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire.

Totodată, instanța de apel reținând dispozițiile art.7, 61, 75 Cod penal, a considerat că pedeapsa aplicată inculpaților incorect a fost individualizată, ceea ce a determinat instanța de a casa soluția primei instanțe în partea dată și, reținând în cauză numai circumstanțele exclusiv atenuante și persoana inculpaților, a conchis că acestora urmează a le fi stabilită o pedeapsă cu închisoarea, considerînd totodată că dînșii pot beneficia de posibilitatea corectării și reeducării în condiții neprivative de libertate, cu aplicarea dispozițiilor art.90 Cod penal întru a avea posibilitatea reală de a repara prejudiciile produse prin infracțiune.

Referitor la apelul avocatului V.Pascal în numele părții vătămate E.Șarco privind repararea prejudiciului moral, instanța de apel l-a considerat fondat, iar reținând prevederile art.291-221 și 225 Cod de procedură penală, cât și circumstanța că în rezultatul săvârșirii infracțiunii de către inculpați - părții vătămate i-a fost cauzate suferințe psihice și că concluzia primei instanțe în partea dată nu este motivată, a conchis că acesta urmează a fi admis, urmînd a fi încasat de la inculpați în folosul lui E.Șarco prejudicial moral.

La fel, cu privire la motivele invocate de avocatul V.Pascal în numele părților vătămate și, respectiv, părților civile M.Ungureanu-Ursu, N.Vîrlan, Eg.Vîrlan, I.Ursu, I.Șevcenco, N.Ungureanu, I.Ursu, C.Mardari, E.Ursu, O.Silistratu, precum și cele invocate de avocatul L.Osoianu în numele părții vătămate și, respectiv, părții civile Z.Brumaru ce vizează admiterea acțiunilor civile, instanța de apel le-a aprecia ca fiind fondate.

Astfel, instanța referitor la soluția pronunțată de prima instanță cu privire la încetarea procesului la acțiunile civile ale părților vătămate și, respectiv, părților civile menționate, în temeiul art.265 alin.(1) Cod de procedură civilă, a conchis că acesta nu este una temeinică din punct de vedere juridic, fiindcă părțile vătămate și, respectiv,

părțile civile Z.Brumaru, M.Ungureanu-Ursu, N.Vîrlan, Eg.Vîrlan, I.Ursu, I.Șevcenco, N.Ungureanu, I.Ursu, C.Mardari, E.Ursu și O.Silistraru n-au participat în procesele civile, la care face referire prima instanță și la caz nu există un litigiu soluționat printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă sau o încheiere de încetare a procesului civil între aceste părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri, iar în procesul penal părțile vătămate și, respectiv, părțile civile enunțate dispun de dreptul de a înainta acțiunea civilă pentru soluționare în conformitate cu prevederile art.387 Cod de procedură penală, astfel că, soluția dată de primă instanță, în partea respectivă, este contrară legii, din care motiv urmează a fi casată cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care, reieșind din faptul că nu au fost prezentate probe actualizate întru confirmarea sumelor de bani pretinse, a conchis de a le admite în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

În ce privește apelul avocatului G.Ionaș în numele inculpatului V.Condrea, instanța de apel l-a apreciat ca unul nefondat, considerînd că motivele invocate de apelant au fost combătute prin probele expuse anterior, astfel că starea de fapt și de drept constată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele admistrare, relevate în cuprinsul sentinței, care cuprinde elementele definitorii condamnării și că nu există teme pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța fiind solidară cu concluziile primei instanțe, iar motivele cu privire la aprecierea probelor, efectuată de instanța de judecată exprimă opinia subiectivă a apelantului, care nu are suport legal, în sensul că nu s-a constatat temeuri de a da o nouă apreciere probelor puse la baza condamnării inculpatului V.Condrea în vederea achitării acestuia.

Motivele cu privire la încălcarea dreptului la apărare a inculpatului V.Condrea, prin prisma criticilor aduse de apelant față de actul de învinuire și actul de sesizare a instanței de judecată, la fel, instanța de apel l-a considerat nefondat.

Schimbarea calificării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului V.Condrea, realizată de primă instanță în timpul deliberării, nu se consideră că l-ar fi împiedicat pe acesta să-și exercite dreptul la apărare și la examinarea probelor, de vreme ce cauza s-a judecat în primă instanță, fiind respectate drepturile procesuale ale participanților la proces și ordinea de cercetare a probelor, obiectul general al infracțiunilor fiind același, prin urmare, în principiu, fiind dezbătute de părți elementele atît a infracțiunii sesizate prin rechizitoriu, cît și a infracțiunii stabilite prin sentință, nefiind încălcate prevederile stipulate în art.6 § 3 lit.a) din Convenție și cele stipulate în art.23 și 26 din Constituție, inculpatul beneficiind de drepturile procesuale penale, inclusiv dreptul la apărare și la un proces echitabil.

5. Împotriva deciziei menționate au declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul V.Pascal în numele părților vătămate N.Vartic, F.Sandu, M.Cantemir, L.Neaga, E.Șarco, E.Manciu, V.Ursu, L.Ursu, N.Conțulescu, E.Grițco, A.Cotova, L.Ciobanu, A.Ciobanu, C.Mardari, A.Frunze și inculpatul V.Condrea, care solicită:

- procurorul care, invocînd prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, invocînd că instanța de apel, fiind de acord cu concluziile primei instanțe, care a reîncadrat acțiunile inculpaților din prevederile art.191 alin.(5) în cele ale art.196 alin.(4) Cod penal, nu a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunilor contra patrimoniului, de obiectul juridic nemijlocit, de latura obiectivă și subiectivă, cît și de declarațiile părților vătămate din care cu certitudine se constată prezența semnelor componenței infracțiunii în baza căreia inculpații au fost puși sub învinuire, deoarece obiectul

material (mijloacele financiare ale părților vătămate) sau aflat efectiv, în condițiile legii, în gestiunea și administrarea făptuitorilor (directorul și contabilul AEI „Dănceni”) și aceste mijloace bănești le erau străine ultimilor, încredințarea mijloacelor bănești a avut loc în baza relațiilor contractuale încheiate, astfel inculpații nu încalcă doar obligația de a nu aduce nici o atingere patrimoniului altuia, dar și obligația specială pe care o au în această privință datorită funcțiilor deținute; - că vinovăția inculpaților se dovedește și prin rapoartele de expertiză nr.15644 din 18.07.2012 și nr.914 din 30.05.2013, din care rezultă că suma banilor primiți de la părțile vătămate, cu mult depășește suma împrumuturilor acordate, iar argumentarea instanței, precum că inculpații nu au avut posibilitatea să întoarcă mijloacele financiare deponenților, fiind acordate credite, care nu au fost restituite, nu dovedește nevinovăția acestora; - instanța a omis a se expune asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- avocatul V.Pascal care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că instanțele incorect au reîncadrat faptele inculpaților, fără a analiza probatoriul administrat la caz, care dimpotrivă demonstrează vinovăția acestora în comiterea faptei imputate și neîntemeiat instanța de apel a admis în principiu acțiunea civilă, fără a se expune concret asupra acesteia, de rînd ce la materialele cauzei au fost prezentate contractele de împrumut și dispozițiile de încasarea a sumelor în confirmarea quantumului prejudiciului material cauzat părților vătămate;

- inculpatul care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod penal, fiindcă între dînsul și părțile vătămate au existat relații civile confirmate prin contractele de împrumut și declarațiile părților vătămate, ceea ce indică la existența unui drept cu caracter civil, iar înscrisurile anexate ca probe în cauză garantau în mod real dreptul părților vătămate de a pretinde la despăgubiri, formulînd o acțiune civilă într-o instanță civilă de drept comun, așa că o persoană responsabilă de obligațiile cu caracter civil, nu poate fi acuzată de o infracțiune penală, în rest invocînd aceleași motive ca și în apelul declarat de avocatul G.Ionaș, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile declarate de inculpați urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art.414, 415 Cod de procedură penală, judecînd apelul, instanța de apel este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să argumenteze decizia adoptată invocînd temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sînt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost

individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul conchide că, la examinarea cauzei, instanța de apel nu a îndeplinit aceste stricte prevederi ale legii, din sensul cărora rezultă că, nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel în latura aprecierii corectitudinii calificării acțiunilor incriminate lui V.Condrea și T.Iosipoi, stabilirii pedepsei, precum și în latura civilă, în partea soluționării acțiunilor civile.

Drept temei pentru declararea recursurilor, recurenții au indicat prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, potrivit argumentelor invocate de recurenți se constată că aceștia formulează critici împotriva deciziei instanței de apel, în particular că instanța incorect a menținut soluția primei instanțe, care a reîncadrat acțiunile inculpaților din prevederile art.191 alin.(5) în cele ale art.196 alin.(4) Cod penal, că acțiunile civile înaintate de părțile vătămate incorect au fost admise în principiu, urmînd ca asupra prejudiciului cauzat să se expună instanța în ordinea procedurii civile, iar inculpatul, care invocînd repetat aceiași motive ca și în apelul declarat de partea apărării menționează că, în general instanțele greșit au dispus condamnarea sa în baza art.196 alin.(4) Cod penal, deoarece acțiunile lui nu poartă un caracter penal și nu întrunesc elementele infracțiunii imputate.

Instanța de apel a admis erori procesuale, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar.

În această privință se constată că argumentele invocate de partea acuzării în recursuri își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor statuată în cauza dată, inclusiv sub aspectul că, judecînd apelurile, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate în susținerea cerințelor privind casarea hotărîrii primei instanțe, expuse în pct.3 din prezenta decizie.

Astfel, în apelurile declarate de procuror și avocați în numele părților vătămate se invocă motivele privind ilegalitatea și netemeinicia hotărîrii atacate prin faptul că instanța pripit a decis asupra menținerii soluției adoptate de prima instanță, privind reîncadrarea acțiunilor inculpaților V.Condrea și T.Iosipoi din prevederile art.191 alin.(5) în cele ale art.196 alin.(4) Cod penal, ignorînd probele prezentate în sprijinul învinuirii.

Colegiul penal reține că, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei face trimitere la probele din dosar, și anume declarațiile inculpaților V.Condrea și T.Iosipoi, a părților vătămate și a martorilor date în prima instanță, acțiunile civile ale părților vătămate, enumerate la pct.10.3. și 10.4. ale deciziei, concluzionînd că acestea nu confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal, însă nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, aceste probe nici nu au fost consemnate în procesul-verbal al instanței de apel, în conformitate cu prevederile art.414 alin.(6) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ledința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

În contextul celor expuse supra, Colegiul penal, reținând prevederile art.100 alin.(4), 101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor, care poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sînt supuse verificării atît datele de fapt, cît și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atît prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cît și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărîre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestor și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sînt admise, iar altele respinse.

Astfel, instanța de recurs menționează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, cît și de părțile din proces, se finalizează prin soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Legea stabilește că probele admisibile sînt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care aceasta o probează.

Toate probele în ansamblu sînt apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea art. 101 Cod de procedură penală.

În acest context se menționează că, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia că prima instanță just a reîncadrat acțiunile inculpaților în prevederile art.196 alin.(4) Cod penal, ea urma să dezvăluie această concluzie și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsînd fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Din aceste motive Colegiul penal consideră pripită concluzia instanței de apel că învinuirea adusă în baza art.191 alin.(5) Cod penal, nu cuprinde *latura obiectivă* a infracțiunii *de delapidare a averii străine prin abuz de încredere*, și că probele acumulate la materialele cauzei nu confirmă faptul că inculpații ar fi însușit mijloacele bănești a părților vătămate, ci dimpotrivă demonstrează că banii transmiși pentru depozitare nu au fost însușiți de aceștia, dar trasmisi de către dînșii altor membri ai AEÎ „Dănceni” sub formă de împrumut, în baza contractelor de împrumut, astfel că masa patrimonială a inculpaților nu a fost mărită în proporția în care a fost diminuată masa patrimonială a părților vătămate.

Totodată, fapta constatată de prima instanță, nu corespunde normei reținute și vine în contradicție cu concluziile făcute de instanțe, care au considerat că acțiunile inculpaților formează componenta de infracțiune prevăzută de art.196 alin.(4) Cod penal, și anume „**Condrea Vadim**, în perioada 01 ianuarie 2007 – 31 iulie 2011, activînd în funcție de director al Asociației de Economii și împrumut „Dănceni” înregistrată la Camera Înregistrării de Stat cu nr.1003600118589, fiind persoană cu răspundere materială, prin abuz de încredere împreună cu contabilul-șef al asociației **Iosipoi Tatiana**, au primit mijloace bănești sub formă de depuneri de economii de la următoarele persoane: Brumaru Zinaida - 270 000 lei, Ungureanu Tatiana - 136 810 lei, Ursu Mariana - 150 000 lei, Vîrlan Egor - 179 000 lei, Vartic Nadejda - 50 000 lei, Sandu Feodora - 61200 lei, Cantemir Maria - 26 500 lei, Iosipoi Tamara - 6 000 lei, Frunză Alexandra - 48 800 lei, Șevcenco Ina - 107 800 lei, Neaga Liubovi - 20 000 lei, Șarco Eudochia - 127 500 lei, Grițco Eugenia - 127 500 lei, Mardari Claudia - 200 000 lei, Manciu Elizaveta - 55 000 lei, Ursu Veronica - 25 000 lei, Frunză Ruslan - 15 000 lei, Glavan Vera - 37 000 lei, Cebotari Lariana - 15 000 lei, Silivestru Tatiana - 53 100 lei, Ungureanu Nadejda - 34 880 lei, Vulpe Vasile - 6 000 lei, Ursu Ivan - 21 808 lei, Ciubotaru Larisa - 45 000 lei, Bîrca Alexei - 621 739 lei, Cebotari Sergiu - 17 000 lei, Cojocaru Valeriu - 29 200 lei, Vîrlan Nicolae - 215 000 lei, Ursu Liuba - 200 000 lei, Cebotari Alexei - 10 000 lei și Conțulescu Natalia - 253 178 lei, iar în total suma de 3175015 lei.

Ulterior, încălcînd prevederile art.18, 19 și 23 din Legea Contabilității nr.113-XVI din 27.04.2007, care prevede ciclul contabil, contabilizarea faptelor economice în baza documentelor primare și registrele contabile, nu au înregistrat în casieria asociației și pe conturile contabile corespondente, mijloacele bănești în sumă de 3 175 010 lei încredințate în administrarea lor de către membrii AEI „Dănceni” în perioada 2008-2011, astfel prin abuz de încredere au cauzat părților vătămate daune materiale în proporții deosebit de mari, iar fapta dată nu constituie o însușire.

Față de cele menționate, Colegiul penal ține să enunțe că, potrivit dispoziției art.191 Cod penal, delapidare a averii străine se consideră *însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, prin care se prezumă, folosirea sau transmiterea de către făptuitor, în interesul său sau pentru altul, de bani*, valori sau alte bunuri încredințate pentru a le gestiona sau a le administra.

Pe cînd, potrivit dispoziției art.196 alin.(4) Cod penal, este cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire, adică nu a avut loc însușirea bunurilor, ci a fructului beneficiului, folosul utilizării bunurilor încredințate lui.

Altfel spus, făptuitorul folosește bunurile altuia în vederea tragerii de foloase patrimoniale, săvîrșite contrar intereselor proprietarului acestor bunuri și în interesele personale, adică folosirea ilicită a bunurilor mobile ale victimei (care au fost încredințate făptuitorului), urmată de trecerea în folosul lui a profitului obținut care trebuia să fie remis victimei sau dobîndirea ilicită a dreptului asupra bunurilor victimei, atunci cînd făptuitorul exercită facultățile pe care le are un subiect al unui drept real derivat, fără însă a avea acest drept.

Prin urmare, instanțele preamatur au concluzionat că acțiunile inculpaților nu pot fi încadrate în baza art.191 Cod penal, de rînd ce au reținut că inculpații au primit mijloace bănești, dar pe care nu le-au înregistrat în casieria asociației și pe conturile contabile corespondente - mijloace bănești în sumă de 3 175 010 lei încredințate în

administrarea lor de către părțile vătămate în perioada 2008-2011 și care nu au fost întoarse deponenților.

Totodată, Colegiul penal consideră pripite concluziile instanțelor de fond, precum că actul de învinuire nu cuprinde cerințele esențiale prevăzute de art.281 Cod de procedură penală, învinuirea fiind neclară, neconcretă, neprecisă, declarativă, fără a arăta metoda și forma de delapidare, care avere străină încredințată în administrarea inculpaților a fost însușită ilegal de către aceștia, de rînd ce rechizitoriul corespunde cerințelor art.296 Cod de procedură penală, fiind indicată modalitatea delapidării averii străine, însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, timpul cauzării prejudiciului, cui și în ce sumă, iar în ședința de judecată inculpatul a indicat că a primit copia rechizitoriului, învinuirea fiindu-i clară, circumstanțe asupra cărora instanța de apel nu s-a expus.

Colegiul penal constată că instanța de apel nu s-a expus convingător asupra motivelor apelurilor avocaților în ce privește acțiunile civile înaintate de părțile vătămate, prin care au solicitat restituirea împrumuturilor, care este stabilit cert prin contractul de depunere la termen încheiate între părțile vătămate și inculpații V.Condrea și T.Iosipoi, prin prisma prevederilor art.387 alin.(1), (3) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul și pentru a nu admite astfel încălcarea prevederilor procesual penale. În asemenea condiții, instanța de recurs consideră că, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată și în latura civilă din motivul nesoluționării fondului apelului în această parte, cu dispunerea rejudecării cauzei și în latura civilă.

Astfel, Colegiul constată că și-au găsit confirmare temeiurile invocate de recurenți, prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, și anume decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridical greșită.

Concomitent, instanța de recurs, conducîndu-se de prevederile art.435 alin.(3) Cod de procedură penală și cele ale art.417 alin.(1) pct.9¹) Cod de procedură penală, menționează că actele procedurale, referitor la cercetarea probelor: declarațiile inculpaților V.Condrea și T.Iosipoi, ale părților vătămate E.Vîrlan, T.Ungureanu, I.Șevcenco, N.Vartic, Z.Brumaru, V.Glavan, A.Bîrcă, N.Conțulescu, L.Ursu, A.Frunză, E.Șarco, F.Sandu, E.Grițco, C.Mardari și M.Cantemir, efectuate anterior de instanța de apel, decizia căreia este casată, rămîn valabile, iar procesul de examinare a apelurilor urmează să-și reia cursul cu respectarea prevederilor legale, cu verificarea probelor cercetate de instanța de apel indicate supra, prin citirea și consemnarea lor în procesul-verbal, potrivit art.414 alin.(2) Cod de procedură penală.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care instanța de recurs constată erori de drept ce sînt temei de recurs și acestea nu pot fi corectate de instanța de recurs, aceasta dispune casarea hotărîrii atacate și rejudecarea cauzei de către instanța a cărei hotărîre se casează.

În speța examinată Colegiul consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația ca în conformitate cu art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate,

să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, avînd în vedere prevederile art.93-95, 100-101 Cod de procedură penală, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de apelanți în apeluri, să verifice și să aprecieze just probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze și să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să constate prezența sau lipsa în acțiunile inculpaților a infracțiunii incriminate și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținînd cont de motivele expuse în pct.6 al prezentei decizii și, ca urmare, să pronunțe o hotărîre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, de avocatul Pascal Veronica în numele părților vătămate, Vartic Nadejda, Sandu Feodora, Cantemir Maria, Neaga Liubovi, Șarco Eudochia, Manciu Elisaveta, Ursu Veronica, Ursu Liuba, Conțulescu Natalia, Grițco Eugenia, Cotova Alexandra, Ciobanu Zina, Ciobanu Liviu, Ciobanu Aliona, Mardari Claudia, Frunze Alexandra și inculpatul Condrea Vadim, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2016, în cauza penală în privința lui Condrea Vadim și Iosipoi Tatiana și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 16 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun